

może zarządzić umieszczenie ogłoszenia w poczytnym w siedzibie urzędu morskiego dzienniku albo podanie go do publicznej wiadomości w inny sposób, w szczególności za pośrednictwem radia.

3. Jeżeli koszt umieszczenia ogłoszenia w pismach byłby niewspółmiernie wysoki w stosunku do wartości mienia, można poprzestać na podaniu ogłoszeń do wiadomości publicznej w inny sposób określony w ust. 2.

§ 3. 1. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) oznaczenie mienia z podaniem — stosownie do okoliczności — jego rodzaju, miary, objętości, liczby przedmiotów lub wagi oraz zewnętrznego stanu ze wskazaniem znaków utrwalonych na mieniu,
- 2) oznaczenie osoby i adresu (siedziby) wydobywającego, ratownika lub znalazcy,
- 3) oznaczenie czasu, miejsca i okoliczności wydobywania lub znalezienia,
- 4) wezwanie właścicieli mienia, aby w ciągu określonego terminu zgłosili w urzędzie morskim swe prawo; zgłaszająca swe prawo osoba zamieszkała za granicą, jeżeli nie ustanawia pełnomocnika do prowadzenia sprawy zamieszkałego w Polsce, obowiązana jest wskazać w Polsce pełnomocnika dla doręczeń,
- 5) oznaczenie urzędu morskiego zarządzającego ogłoszeniem.

2. Określony w wezwaniu termin zgłoszenia prawa własności powinien wynosić od jednego do sześciu miesięcy w zależności od wartości mienia, miejsca wydobywania i przynależności państwowej domniemanego właściciela.

3. Jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że właścicielem mienia jest cudzoziemiec o określonej przynależności państwowej, o ogłoszeniu należy zawiadomić właściwy urząd konsularny państwa, którego obywatelem jest domniemany właściciel.

§ 4. 1. Po przeprowadzeniu postępowania określonego w § 2 i § 3 urząd morski orzeka w sprawie ustalenia właściciela mienia na podstawie przedstawionych dowodów.

2. Jeżeli prawo własności mienia zgłosi więcej niż jedna osoba, a przedstawione dowody nie będą stwierdzały roszczenia w sposób nie budzący wątpliwości, urząd morski zawiesza postępowanie, wyznaczając stronom termin wystąpienia do sądu o ustalenie prawa własności. Termin ten nie może przekraczać 3 miesięcy. Jeżeli w wyznaczonym terminie strony nie wystąpiły do sądu albo sąd prawomocnym orzeczeniem oddalił roszczenia o prawo własności, urząd morski stwierdza, iż właściciel mienia nie został ustalony.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia.

Minister Żeglugi: w. z. J. Wiśniewski

280

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 19 października 1962 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia, którzy chałupnicy są pracownikami w rozumieniu dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Na podstawie art. 4 ust. 3, art. 77 i art. 116 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 8 lipca 1960 r. w sprawie określenia, którzy chałupnicy są pracownikami w rozumieniu dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1960 r. Nr 37, poz. 220 i z 1961 r. Nr 1, poz. 4) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nie uważa się za pracownika w rozumieniu dekretu chałupnika, jeżeli on sam albo członek jego rodziny, z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, jest podatnikiem podatku gruntowego, chyba że chałupnik jest zaliczony do I lub II grupy inwalidów, a przychód szacunkowy z gospodarstwa rol-

nego ustalony dla wymiaru podatku gruntowego nie przekracza kwoty 9.680 zł rocznie.”;

2) w § 2 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w uzgodnieniu z Komitetem Pracy i Płac może w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych rodzajem lub organizacją produkcji chałupniczej, uznawać za pracowników chałupników będących podatnikami podatku gruntowego, pod warunkiem jednak, że przychód szacunkowy z gospodarstwa rolnego ustalony dla wymiaru podatku gruntowego nie przekracza kwoty 9.680 zł rocznie.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski

281

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 października 1962 r.

w sprawie przystąpienia szeregu państw do Konwencji o ruchu drogowym i Protokołu w sprawie znaków i sygnałów drogowych, podpisanych w Genewie dnia 19 września 1949 r., oraz Porozumień uzupełniających z 1950 r. i 1955 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 27 Konwencji o ruchu drogowym, podpisanej w Genewie dnia 19 września 1949 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 54, poz. 321), nastę-

pujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych swoje dokumenty przystąpienia do powyższej Konwencji: